

Hä Đäa mäch näc Trung Hoa: Chỉ cä bánh sandwich

Lâu nay mäi ngäi i vän nghĩ räng tôi là mät Kiän trúc sä cänh quan có hiäu chút ít về phong thủy Thăng Long, âu cũng là chuyän bänh thäng, cho nên nhäng vän đä gì liên quan đän phong thủy cäa Kinh đô Thăng Long xäa và Hà Näi mä räng ngày nay thì hä hay häi tôi, ngoài ra tôi không biät đäu gì khác. Tôi cũng tä nghĩ nhä vậy, nên không muän chen vào nhäng lĩnh vực nhäy cäm mà tôi không thông thäo nhä kinh tä, xã häi, đäc biät là các vän đä an ninh, chính trä và thäi sä quäc tä!

Cách đây vài tháng, khi xây đäng chäng mäc Đäa linh cäa Chäng tränh văn hóa 1000 năm Thăng Long, mät nhóm nghiän cäu cäa Ban khoa giáo Đäi truyän hình trung äng đän gäp tôi đä läy tài liäu về Đäa mäch và Hän cät Thăng Long. Giäa chäng câu chuyän, hä häi tôi “Chäng nghiän cäu đä tài này lâu chäa?” Tôi läng läng giäu lát, räi trä läi hä: “Khoäng chäng đã 55 năm”

– “Cái gì? 55 năm?”

– “Vâng! tä ngày còn là con bé con”.

Thä räi tôi kä cho hä nghe nhäng câu chuyän khiän tôi phäi chäng kiän, phäi tìm hiäu tä ngày tôi còn nhä.. Vào đäi häc, tôi làm đän thi Bách khoa vô tuyän đän học Täng häp Lý toán, nhäng läi bä phân công theo ngành Kiän trúc. Sau này, tôi häc phong thủy cho biät đä hành nghä kiän trúc sä, càng ngày tôi càng ý thäc đäc đó là cái nghiäp đäi ngäi i cäa tôi. Vâng, đúng là nghiäp đäi ngäi i đät tôi vào tình huäng liên tiäp phäi va chäm väi nhäng sä thät và tôi không thä không theo đäi đän cùng sä thät đó. Xin nhäc läi räng kiän thäc cäa tôi bät nguän tä nhäng sä thät, tä nhäng đäu mät thäy tai nghe, không phäi tä lý thuyät.

Sä thät và träi nghiäm

Tôi xin mä đäu câu chuyän nghiäm túc này bäng mäi “quan hä” cäa tôi väi vän đä Trung Cäng mà tôi säp kä ra, đó là lý do thôi thúc tôi phäi đi sâu tìm hiäu bän chät cäa mäi quan hä häu nghä Viät Nam – Trung Hoa này. Có thä có nhäng nhà nghiän cäu chỉän lä cä lâu năm có cách nhìn khác và chäa công nhän nhäng đäu tôi säp nói, nhäng väi trách nhiäm cäa mät công dân, mät ngäi con đät Viät, tôi nhä là mät nhän chäng có thä khäng đänh räng ít ai có cä häi đä “hiäu” Trung Cäng hän tôi. Cho nên, dù đã có thäi gian dài tôi tránh nhäc täi nhäng chuyän đó, nhäng càng tránh tôi càng thäy phäi nói ra hôm nay đä mäi ngäi i cùng biät.

Đúng vậy, tôi không chä täng có kä niäm 5 năm du häc ä Thäng Häi, cái thäi mäi ngäi i hay hát “Viät Nam – Trung Hoa núi liän núi, sông liän sông / Chung mät Biän Đäng, thäm tình häu

nghe...”; trớc đó tôi đã có hai kỳ niệm sâu đậm và rất hải hùng liên quan đến Trung Quốc.

Kỳ niệm thứ nhất: Cuộc cách mạng đất năm 1953

Ngày nay tôi còn nhớ lắm. Vùng quê ngoại tôi ở tỉnh Hà Tĩnh, nơi chúng tôi theo mẹ tôi đến và đã hệt yên ổn ở vùng quê do thời kháng chiến và bắt đầu cho con cái học ở trường. Nhưng, cuộc “bôn phá” tàn khốc hơn là chính là những cuộc đấu tranh và Việt gian phản động trong môi trường xã hội Hà Tĩnh lúc bấy giờ. Ông ngoại tôi là một thợ thủ công Đông y giỏi có tiếng, chuyên nghề xem mạch bệnh tật và ông tôi đã có sự nghiệp như vậy nên được dân trong vùng tin tưởng gọi bằng thầy. Thời gian chiến tranh có nhiều, những mùa nào thiếu ăn, trong nhà ông ngoại tôi không bao giờ thiếu ăn ngon vật l do gia đình biết nhân mạng đến tấc; nên có một ruộng nhỏ ở quê mùa, cần đất xanh, thùng gạo nếp, khoai lang, chuối chín, có khi còn có con gà sống tươi hay chích trứng tươi... Nhà chúng tôi có hơn một mẫu ruộng, ông ngoại tôi giao hẳn cho mấy người bà con trong họ trông coi và không thu tô, những trong CCRĐ ông tôi vẫn bị quy là địa chủ, mà là địa chủ nghèo hào.

Một tôi nguyên gốc là cô gái làng đất ở vùng Tùng Lĩnh ở tỉnh Hà Tĩnh, đã theo ông ngoại tôi ra sinh sống ở Hà Nội khi năm và có cả hàng bán ở vùng Hà Nội. Đêm toàn quốc kháng chiến 19/12/1946, mẹ tôi đã bị bắt ở quê nhà và tài sản, đến chúng tôi đến tỉnh Hà Tĩnh, vẫn đang nghiệp như thanh niên bị bắt ở quê, xây dựng một nghề mới là xe sợi, nhuộm sợi và đan áo rét cho bộ đội. Công việc làm việc đó, mẹ tôi vẫn nuôi sống cho gia đình và bản thân, vẫn đóng góp tích cực cho kháng chiến. Tôi còn nhớ bài hát “Áo mùa đông” của nhạc sĩ Đỗ Nhuận sáng tác vào những ngày đó: “Gió bắc heo may / xào xạc rung cây lá lá bay / một mùa đông bao người đan áo...” chính là nói về công việc của mẹ tôi và các chị, các cô trong Hội phụ nữ kháng chiến của quê. Vào những ngày đó, vùng quê do nghèo nàn Thanh Nghệ Tĩnh làm gì có len để đan áo, sáng kiến xe sợi bông, nhuộm sợi thành các màu xanh, màu nâu, màu của lụa rồi đan thành áo gửi ra chiến trường, đã được ca ngợi như một chiến công lớn.

Những trong CCRĐ thì công cũng thành tựu, có một người bạn thân họ họ của mẹ tôi là Bí thư chi bộ xã đã treo cổ tử vì truy bắt quá, lập tức mẹ tôi bị gán tội là trùm Quốc dân đảng đã giết ông Bí thư. Qó đến bắt đầu một hoạt động gián điệp và mẹ tôi liền bị lôi ra đấu tố. Cay đắng hơn cả là người được chỉ cách bồi dưỡng để lên đấu tố mẹ tôi hằng ngày là một bà bạn cũng đến tỉnh thành phố và đã được mẹ tôi đưa vào để đan áo binh sĩ.

Cha tôi đang ở vùng ATK của chiến khu Việt Bắc nghe tin đó thì hoảng hốt, vội vào Hà Tĩnh đón chị em tôi lên Việt Bắc để lánh nạn. Về đến chân đất Chư Chu – Đỉnh Hóa – Thái Nguyên thì tôi được nghe câu chuyện về bà Nguyễn Thị Năm ở thôn Đông Bắc huyện Đông Tháp. Một vị xã bạn oan nghiệt đến với một người phụ nữ trẻ có công lớn mà đến nay mới người vẫn còn nhớ.

Trong các xóm nhỏ của Việt Bắc hồi đó, người ta bàn tán về hoạt động của các chuyên gia Trung Quốc sang giúp ta kinh nghiệm phát động quần chúng đấu tranh giết tô và đòi ruộng đất và chia cho dân cây mà Việt Bắc và vùng quê do Liên khu 4 được chọn làm điển hình.

Sau này, khi ông ngoại tôi đã mất rồi, để gia đình có dịp gặp nhau ôn lại chuyện cũ, mấy người bạn bạn nhau hãy nén lòng quên nỗi đau buồn đó đi.

K ni m th hai: Tr i ph t

Ch a h t hoang mang v chuy n b c h i ch m gi t l n nhau trong CCRĐ, thì chúng tôi đ c ném vào “Tr n đ b t quái” c a th ng h u ngh Vi t – Trung – Xô.

Liên Xô thì t n đ u t n đầu xa xôi l m, nh ng Trung C ng thì ngay bên c nh. Su t ngày h g p nhau ngoài đ ng dù ch a quen bi t là ng i ta cũng li n n m tay nhau hát múa r n ràng. Hòa bình l p i, Chính ph v ti p qu n Th đô, thì trên đ ng ph Hà N i cũng xu t hi n r t nhi u chuyên gia Trung C ng. Còn nh xú nh ng tôi d dàng nh n ra h vì cái áo ki u Tôn Trung S n r ng thùng thình dài đ n g n đ u g i, cái qu n xanh công nhân cũng r ng thùng thình và cái mũ l i trai b ng v i cũng m u xanh nh v y. Tòa dinh th hoành tráng c a Hoàng Tr ng Phu tr c V n hoa Canh nông và các bi t th k ti p trên ph Hoàng Di u và ph Khúc H o tr thành Đ i s quán và khu dành riêng c a ng i Trung C ng. M i bu i sáng s m h đ ng kín n a V n hoa Canh nông t p th đ c và hô “l , xan, x” m vang khu ph C t C .

Ngày đó gia đình tôi g n k các Đ i s quán. Là con bé m i h c đ n c p 2, tôi không th hi u n i nh ng chuy n đã x y ra, nh ng tôi có thói quen ghi nh t ký. n t n bây gi tôi v n còn gi đ c nh ng trang nh t ký tr th ghi t m k ni m v l m t tinh ngày 1/1/1955 nhân dân Th đô chào đón TW Đ ng và Chính ph t Vi t B c tr v , đ c bi t trong cu n nh t ký cũ y, tôi có ghi l i k ni m v m t ng i con gái Trung C ng tên là Kh ng Nãi Tu , ch ta đ c tôi t ng hoa và t ng khăn quàng đ trong bu i chiêu đãi Đoàn văn công T T Cáp Nhĩ do Ch t ch UBND thành ph Tr n Duy H ng t ch c t i Cung thi u nhi Hà N i t i hôm 10/9/1955 và c câu chuy n chi u hôm sau, ngày 11/9/1955, ch Văn công Kh ng Nãi Tu b ch t trong c n l c H Tây, khi ch ta đang đóng vai Sen Chúa trong đi u Múa Hoa Sen, trên chi c sân kh u ghép t m c nh Đ m Tr – Ph Tây H .

Kh ng Nãi Tu ch t, mang theo chi c khăn quàng đ do tôi t ng. Cùng ch t trong tai n n đó còn có ngh sĩ th i sáo Phùng T T n và hai ng i n a. M c a h mai táng nghĩa trang B t B t huy n Ba Vi...

Sau c n l c kh ng khi p đó, tôi hay r i vào tâm tr ng ng n ng vì luy n ti c chi c khăn quàng đ thì ít mà vì s h i nh th tôi có liên can t i c n l c làm l t úp ba chi c thuy n và h i ch t cô ngh sĩ múa thì nhi u, nên tôi hay đi lang thang nghe ngóng chuy n ng i l n. R t nhi u câu chuy n nh to đ p vào tai tôi v m t âm m u y m huy t H Tây nh ng b t thành và nh ng ng i tham gia vào âm m u đó đã b Tr i ph t. Ngày đó Trung C ng và Vi t Nam thân nhau l m, nên ng i ta ch dám x m xì n a kín n a h và m t cô bé con nh tôi không sao hi u n i th tình h u ngh quái g gì mà “ng i b n l n thân thi t” l i tìm m i cách làm h i “đ a em t i nghi p” v a thoát kh i chi n tranh ch ng Pháp và đang r i vào cu c chi n tranh ch ng M ?

M y ch c năm sau, đ gi i t a tâm lý cho tôi quanh chuy n chi c khăn quàng đ , nhà ngo i c m Phan Oanh làng Xuân Đ nh t ng tôi m t bài th dài, trong đó có m y câu: “Tâm con tr h n nhiên không x u / D u nhà Tr i ai th u đ c đầu / M t d i khăn đào k t m t cái c u / Đ h th m n c sâu / Bà là nh p c u gi yên non n c...”.

Du h c Trung C ng

Tu  tr  h n nhiên v i nhi u ham th ch đ  c  l c cu n h t t i, khi n t i t m quên đi c m gi c hoang mang l n s  h i nh .

N m 1960 t i t t nghi p ph  th ng trung học, được miễn thi đ i h c, t i được c  đi h c ngo i ng  đ  sang Trung C ng theo h c ngành ki n trúc. Ni m h o h c khi n t i v  c c b n c ng l a sung sướng trong c nh được “ n c m B c Mao”, được ch m s c đ y đ   n c n, l c  m đau được đ u b p n u nh ng m n  n theo  y th ch r i mang đến t n ph ng riêng ph c v  t n t nh.

Nh ng n m th ng đ , m i sinh hoạt v t ch t v  tinh thần của ch ng t i đ u được ch m s c đ c bi t. H c Ki n tr c th i được h c v  m  thuật trong 3 năm đ u, h c k  n o ch ng t i c ng được th y giáo l  m t ho  sĩ danh tiếng đ n đi v  đ  ngo i   các khu danh lam th ng c nh cách Th  ng H i h ng tr m c y s , nh  c c th nh phố H ng Ch u, V  T ch, T  Ch u v    h n đ y v i tu n.  ng họa sĩ gi  hai b n tay l m m u nh m nhu c t n t nh h  ng đ n ch ng t i c m b t l ng ch m ph  c c m ng màu xanh đ , c n v   ng th i đi theo ch m s c ch ng v  c n m n g t nh ng tr i l  tr i t o b  đ n t ng g c v  n chia cho đ m h c tr  ch ng t i. Ngoài ra, nh ng ngày   trong tr  ng ch ng t i l n l n được h  ng  u đ i h n người, riêng t i v  ham th ch  m nh c n n c n được gi  ch i khoá m t căn phòng c  chiếc Piano sang tr ng đ  t  do luy n tập. Đ  l  nh ng th  mà khi   nh  với cha m , t i chưa bao giờ d m m  t i.

Chưa bao giờ t i t  đ t cho m nh c u h i: “C  ph i h  đ ng v  b o ch ng t i đ  sau n y v  nước ch ng t i s  tr  th nh h t gi ng cho h  gieo m m b nh tr  ng ph  ho i đ t nước m nh hay không?” Ch a bao giờ t i t  h i nh  th  c , nh ng trong l ng kh ng th  kh ng g n l n nh ng th c m c v  c . T i biết Trung C ng ngày đ  c n nghèo l m, c c b n sinh vi n Trung C ng ph i   chen ch c trong những căn phòng ch t ch i c a k  t c x , b a c m c a h  ch  c  chiếc b nh bao kh ng nh n, m t b t ch o hoa l  ng v  v i mi ng ca-la-th u.

Ngược lại t i v  ch  b n g i người S i G n t p k t th i được hai c  b n người Th  ng H i n a   c ng trong m t ng i nh  d nh riêng cho giáo viên v  tr  gi ng. Đ  l  m t t a nh  2 t ng c  nhi u ph ng, ch ng t i   t ng hai c ng c c giáo viên n , c n t ng m t dành cho giáo viên nam. Đ  l  giáo viên v  tr  gi ng đ i h c, nh ng h  c n r t tr  v  đ u ch a c  gia đ nh riêng. T i hay lui t i thăm nom h  v   i ng i th y h  s ng r t đ m b c. H a ra h  ph i nh n  n nh n m c đ  nuôi ch ng t i. T i phát hiện bi t c  m t th y giáo b  b nh gan v  ti u đ  ng r t c n b i đ  ng nh ng ti u chuẩn tem phi u không đ  cung cấp, th y l n l n b ng t x u, th y v c  y t i hay đi mua th m c c th c  n mang đến bi u th y. Ch ng t i tr  th nh người th n của c c th y c  giáo. C  nh ng buổi chi u ngày th  7, khi 2 c  b n Th  ng H i đ  v  nh , t i v  ch  b n S i G n xu ng gh  đ  trên vườn hoa ng i h ng gi , th i c c th y c  giáo l n la đ n b n ch ng t i, h  t m s , chuy n tr  v  cho ch ng t i biết r t nhiều chuy n b  m t trong tr  ng v  trong x  h i, t i c  c m giác nh  đ t nước này s p c  đ i l n.

R i đ i l n đ n th t, cách mạng v n h a n  ra, đ i đ a s  học sinh trung học v  sinh viên đ u b  h c, xu ng đường tham gia H ng v  b nh. Ch ng t i phải ch ng ki n c nh su t ngày H ng v  b nh đi ph  ph ch, h  h t, r ch qu n  o, c t t c người qua đường v  b o ch  to xuất hiện kh p m i n i. Th  th m h n l  ch nh m t ch ng t i được ch ng ki n c c Giáo s  trong tr  ng đ  t ng gi ng đ y ch ng t i t n t nh, b  l m nh c ngay trong s n tr  ng b ng cách ph i đ o c c biểu ng  b ng gi y b o d n trên l ng ho c đ i nh ng chiếc m  c  ch p nh n, ghi nh ng đ ng ch  t c t u.

Là m t đ a con gái xu t thân trong m t gia đình có n n giáo đ c truy n th ng Vi t Nam, tôi không sao ch p nh n n i th tri t lý cách m ng cho phép h c trò đ u t th y, hành h và s nh c th y nh v y. Nh n th c v m t n c Trung Hoa có truy n th ng văn hóa lâu đ i, h i phong ki n m t chút, nh ng r t n n p và r t có k c ng đã hoàn toàn s p đ trong tôi. Đây là l n đ u và cũng là l n duy nh t tôi ph i ch ng ki n hi n t ng vô đ o và b t nhân đáng s đó. R t lâu v sau tôi v n không th hàn g n đ c v t th ng nh nh ng nhát chém trong tim mình, v hình nh nh ng Giáo s đáng kính c a chúng tôi b hành h lên b xu ng ru ng b i chính nh ng ng i b n sinh viên đã t ng h c t p ca hát bên chúng tôi. Trong s đó, tôi bị t, có ng i không mu n hành x đ t n nh v y, nh ng n u h đi ng c l i phong trào chung, thì chính h b l i ra đ u t .

Chúng tôi r t s b liên l y nên nín l ng quan sát và nhìn nhau th m h i: “H đang c n xé nhau, đ n bao gi thì h c n mình đây?”

Đó là gi a năm 1966, đúng lúc chúng tôi làm xong đ án t t ngh p, tr ng h c g n nh không ho t đ ng, chúng tôi không đ c b o v lu n án t t nghi p mà ch đ c c p b ng có đóng đ u nh ng không có ch ký. Chúng tôi khăn gói v i vàng rút v n c. T t c b n h c và th y giáo đã b đ a đi ra kh i tr ng, m t s đi lao đ ng qu n thúc v vùng nông thôn nào đó, m t s khá đông đang là H ng v binh ngày ngày đi đ p phá hò hét ho c đ đ o ai đó. C nh Tr ng đ i h c Đ ng T , ngôi tr ng đ c x p lo i nh t nh Trung C ng, do ng i Đ c thành l p đã g n 100 năm tr nên hoang v ng bu n th m đ n l nh s ng l ng. Giáo s n i ti ng Lý Đ c Hóa, ng i t ng đ c nhi u gi i th ng Qu c t và bà v Bác sĩ ng i Đ c c a ông không bị t đã trôi d t đi đâu? Lúc chúng tôi lên xe đ ra ga v n c, ch có m y ông bà c p đ ng t ng chăm sóc b a c m hàng ngày l ng l g t đ u đ a ti n chúng tôi, m t h r m r m l .

Đ n lúc đó thì tình c m trong tôi hoàn toàn m t ph ng h ng và tôi th c s hi u r ng ng i dân lao đ ng Trung C ng r t t t, gi i trí th c Trung C ng cũng th t t t, các b n h c c a tôi cũng t t l m. Nh ng các nhà c m quy n? Tôi không sao hi u n i các nhà c m quy n và th “tình h u ngh ” mà su t ngày h ra r trên đài phát thanh và trên báo chí. Tôi r t mu n tìm hi u xem cái gì là đ ng l c thúc đ y h ? Nh ng đi u đó n m ngoài kh năng c a tôi.

Chúng tôi r i Th ng H i bu n bã và v i vàng nh ma đ u i..

Th i k đã tr ng thành

Chúng tôi v đ n nhà đ ng vào lúc máy bay M đang đánh phá Mi n B c ác li t. Không khí c n c có chi n tranh cu n hút chúng tôi, khi n chúng tôi t m quên đi nh ng c m giác khó ch u c a nh ng ngày cu i cùng s ng trên đ t Th ng H i. Ngày y sinh viên t n c ngoài v v n ch a nhi u, nên hôm đ u tiên v nh n công tác B K i n trúc, chúng tôi đã đ c B tr ng Bùi Quang T o đón ti p ân c n. B tr ng khuyên chúng tôi v t b l i s ng c u m cô chiêu n c ngoài và s m thích nghi v i kh u hi u “Ba s n sàng” c a thanh niên th i chi n.

Sau đó, m i ng i đ n n i s tán c các làng quê theo đ a ch riêng c a t ng đ n v công tác. Vi n Quy ho ch đô th c a tôi huy n Vĩnh T ng t nh Vĩnh Yên.

Vĩnh T ng c a bà H Xuân H ng r t đ p, nh ng ch đ p ban ngày. Còn đêm đ n, khi ng i t

Tôi mới mình bên ngoài n đén đ u trong nhà dân, nh ng ký c th i tr th và nh ng k ni m Th ng H i i p v khi n tôi suy nghĩ nh u l m.

Lúc này đã đ l n đ có nh ng chính ki n c a riêng mình, nh ng tôi không th nói ra v i ai. Tôi c cùng nhà v i má»™t ch t t nghi p thành ph Kiev v , chúng tôi quý nhau và luôn giúp đ nhau, còn “Liên Xô xét i” và “Trung C ng giáo đ i u” thì m c k h , mi n là h v n đang giúp ta nh ng chi c máy bay Mic bay trên b u tr i và nh ng phong l ng khô đ ch ng đối.

Dù sao, 5 năm Th ng H i cũng đ l i cho tôi nh u k ni m đ p h n k ni m x u, tôi c t lý gi i r ng s c đã x y ra là do s quá đ c a m t nhóm ng i hãnh ti n nào đó. Kho ng 10 năm t p theo, không th liên l c th t v i b n h c cũ, nh ng tôi theo dõi và nuôi trong lòng chút hy v ng đ i thay c a m t đ t n c đã nuôi tôi ăn h c th i sinh viên, đ đó tôi t ng có nh ng th y giáo và b n h c thân thi t. Khi nghe tin ông Đ ng Ti u Bình đ c ph c ch c, tôi nh ng t ng tình hình s khá h n, nh ng tôi ch : a k p m ng thì li n x y ra cu c t n công biên gi i đ u năm 1979 do ông Đ ng Ti u Bình ch huy đ “Cho Vi t Nam m t bài h c”. Không ch có th , m i năm sau l i th y cu c tàn sát đ m máu n i b c a S ki n Thiên An Môn cũng do Đ ng Ti u Bình ch huy, tôi th c s th t v ng và hi u r ng nh ng ng i c m đ u nhà n c Trung C ng th i nào cũng v y, h ch ng nhau, phá nhau ch vì tranh c p quy n l c và càng l rõ thói c ng quy n, tàn b o ki u th i Trung c c a h mà thôi.

Trung Quốc hôm nay?

Sau 60 năm thành l p n c CHND Trung Hoa, ch ng tìm hi u k thì ai cũng bi t Trung C ng đã thay đ i r t nh u và r t đáng kính n . Tuy v y, khi tôi tr l i thăm tr ng cũ, thăm th y giáo và thăm b n h c cũ, thì tôi hi u: ngoài b m t hào nhoáng đ y khí th c a m t Trung C ng đ i nh y v t mà h đang ra s c qu ng bá, v n còn có m t Trung C ng khác r t âm th m, u u t và đau đ n c a t ng l p trí th c và nh ng ng i dân l ng thi n trên kh p n c Trung Hoa đã t ng b chà đ p, b s nh c và ch u nh u đ ng cay trong n a th k qua. T ng l p này không ít đ u, con s có th đ n hàng trăm tri u ho c h n và đang s ng trên kh p mi n c a đ t n c h . Chính quy n hi n t i đang áp đ o h , khi n h ph i cảm l ng, nh ng chính quy n không th thu ph c đ c lòng h và h s bùng lên b t c lúc nào.

Đ n Th ng H i, tôi th y Th ng H i thay đ i r t nh u. Nh ng khi tôi v thăm tr ng cũ, đ n thăm th y cô giáo cũ v n đang s ng trong “Đ ng T tân thôn” bên c nh tr ng và thăm nhà riêng m t vài b n h c cũ, tôi th y m t cu c s ng khác h n. H r t nghèo nàn và th t kh c kh . Có b n v a g p tôi, li n ôm hai vai tôi và khóc n c n . Đây không ph i vì h c m đ ng, vì m ng vui h i ng sau nh u năm xa cách. H khóc vì g p l i chúng tôi là g p l i nhân ch ng c a m t th i nh c nh và đáng x u h . Tôi đ c đ c tình c m đó khi tôi xem b phim truy n “Nghi p ch ng” nói v nh ng éo le và m t mát đeo đ ng su t đ i l p thanh niên trí th c Th ng H i, trong đó có r t nh u ng i t ng là b n tôi. “Nghi p ch ng” là cái giá r t đ t mà nh ng ng i c m đ u đ t n c này đã gây ra cho bao gia đình trí th c đ r i đ n lúc h s ph i tr . M t ng i b n tôi nói v i tôi: “Tôi t ng là H ng v binh và đang là n n nhân c a H ng v binh su t đ i. Đó là lũ con tôi, cháu tôi hôm nay”.

Có trong tay cu n đ a ch và s đ i n tho i c a b n cũ kh p n i, chúng tôi đã dành ra g n 2 tháng đi thăm b n và đ quan sát s thay đ i c a n c Trung Hoa. Nh ng kh p Trung C ng

hôm nay, ngoài nh ng ng i r t cảm l ng, r t đau kh nh tôi v a nói, còn l p ng i Trung C ng th ba đang v a là ch d a v a là gánh n ng uy hi p Nhà n c Trung C ng: B n này đông l m. Đó là l u mạnh m nh vì g o b o vì ti n. Đáng ti c, các v trong chính quy n Nhà n c Trung Hoa đã t ng có thói quen dùng b n l u mạnh này làm “ch d a” đ đ i phó v i các l c l ng thù đ ch, nh ng khi không c n n a ho c không s d ng đ c n a thì h tiêu di t “ch d a” đó đi.

Tôi nh l i ngày chúng tôi chu n b v n c năm 1966, bà Giang Thanh n i lên oai phong y nh Võ T c Thiên ngày x a, c nh bà có 3 k thân c n là V ng H ng Văn, Diêu Văn Nguyên và Tr nh Xuân Ki u, t o thành m t “B t tr ” đi u khi n g n m t t dân. Nh ng th i nay còn có r t nhi u ng i cao th h n bè l b n tên th i đó. Th i nay có các băng đ ng l u mạnh k t h p v i công an và chính quy n hình thành h th ng Mafia p kh p m i n i. S ki n tri t phá Mafia p thành ph Trùng Khánh v a qua là m t thí d . Không th tin đ c trong m t đô th hi n đ i c a m t qu c gia hùng m nh mà b n l u mạnh còn đ b truy b t trong m t đ t đã lên đ n ngót 2000 tên, trong s đó có c Giám đ c S T pháp và nhi u sĩ quan công an.

Cuối cùng, có th quan sát “Trung C ng hùng c ng hôm nay” b ng cách quan sát nh ng ng i Trung C ng đang xu t hi n i Vi t Nam ngày càng nhi u v i vai trò lao đ ng chui. Nh ng ng i này có th vì đói khát quá ho c vì đã là t i ph m b giam c m lâu quá, nay đ c đ a sang đây đ s ng cu c đ i phá phách, tr m c p, l a đ o và đ tìm cách l y v sinh con và s là l c l ng n m vùng n i ng cho các cu c t n công c a quân chính quy sau này.

Lũ ng i này có đáng s không? Làm cách nào đ d p chúng? Thi t nghĩ m i ng i đ u hi u.

Tôi hi u gì v Trung Qu c?

Sau khi đã bi t quá rõ m c tiêu truy n ki p c a nhà c m quy n Trung Hoa su t m y ngàn năm là tr n áp n i b , tranh ch p quy n l c và chi m b ng đ c đ t n c ta, tôi quy t đ nh xin v h u t năm 1992 v i nhi u lý do riêng, m t lý do trong đó là mu n t p trung th i gian vào nghiên c u các lý thuy t v phong th y đ a m ch, th lý thuy t mà t năm 1955 tôi đã “không may” b t n m t ch ng ki n.

Chúng ta ph i cảm n các nhà truy n giáo Ph ng Tây, đ c bi t là các giáo sĩ B Đào Nha có công đ u v vi c s d ng ch g c La-tinh đ phiên âm ti ng Vi t trong vi c truy n đ o vào n c ta p th k XVI-XVII nh Francisco de Pina, đ n ng i biên so n cu n t đ i n Vi t-B -La đ u tiên là Alexandre de Rhodes (1651) và nh t là ng i có công hoàn ch nh ch qu c ng p th k XIX đ tr thành ch vi t chính th ng c a n c ta đ u th k XX là Bá Đa L c – Pierre Joseph Georges Pigneau de Béhaine. Cảm n các v Giáo sĩ đã góp ph n giúp ta thoát ra kh i nh h ng c a văn hóa nô d ch Trung Hoa. Nh ng đây cũng là m t s h khi n l p trí th c tr ng thành trong th k XX đã lãng quên m t s c s quan tr ng c a khoa h c Ph ng Đông, trong đó có Phong th y, Đ a m ch và Kinh D ch.

Sau 17 năm ngh vi c B Xây d ng, tôi đã c bù l i nh ng l h ng mà l p trí th c i l a tu i c a tôi đã m c ph i. Lúc này tôi đã có nhi u th i gian đ hi u rõ trong c u trúc phong th y đ a m ch c a n c ta có m t th mà nhà c m quy n Trung C ng r t th m mu n. H th m mu n vì h không có và h hi u r ng làm ch đ c cái đó là h chi m đ c n c ta và chi m đ c n c

Hồ Đa mịch nọc Trung Hoa: Chiếc bánh sandwich

Nhà Trung Hoa hình thành nên theo phân tích và thống kê thì người đã công bố tháng 5/2005 của KTS Lý Thái Sơn, thì đó là một thế liên kết rất rõ ràng của hệ Tam đũa càn long sơ bộ trôi tuột đi bất cứ lúc nào, đó là một nước Trung Hoa có các khu vực Bắc Hoàng Hà, khu giáp giữa Hoàng Hà và Trường Giang, khu Nam Trường Giang, tạo thành một quốc gia gồm nhiều hào mạnh mẽ và hào hai gây, hào ba gây có nghĩa là sấm sét, không yên ổn, dấy loạn; cũng như khu Đông và khu Tây là hai thế thống trị, không có mối quan hệ vững chắc, phong tục tập quán, sắc tộc và có thể tách ra thành 4 hoặc 5 quốc gia độc lập.

Tuy vậy, các thành viên của nhóm nghiên cứu Trung Hoa từ thời cổ đại nay đều đã nghiên cứu kỹ phong thổ và địa mạo và họ ý thức được rằng có một cách vận hành để có thể đi đến đỉnh Everest cao gần 9000m qua dãy Himalaya qua cao nguyên Tây Tạng, qua cao nguyên Vân Nam, qua dãy núi Bô Bô Việt Nam, xuống vịnh Hồng Long rồi đi đến đáy biển sâu nhất thế giới gần 11Km ở vịnh Mindanao Philippin. Đó cũng là một cách để có được đảo nổi tại “Cung Trữ” để lấy thiên khí để “Đưa Huyết” để có cái có thể cao chênh nhau ngót 20Km và là đường kinh mạch quan trọng nhất thế giới. Nếu họ làm được đường kinh mạch này thì không những họ có nguồn tìm kiếm chất chế chế bánh sandwich đó, không cho nó trôi trôi đi, mà họ còn có thể mau chóng làm cho chất chế chế giết. Bởi vậy, lúc này họ đang có sự “cung cấp” nổi họ đã là chất và chất thêm nổi họ chất chế chế” để thực hiện một cuộc nguy hiểm bá chất toàn cầu.

* Nguyễn Công I, khu t tr Tây T ng, nóc nhà c a th gi i và là Th đô c a Đ o Ph t, v n là m t qu c gia đ c l p văn minh, đã b chính th c l thu c vào Trung Hoa t năm 1914 đ n nay. Th t x u h và nh c nhã cho m t cho m t chính th , m t Nhà n c su t ngày hô hào “đoàn k t các

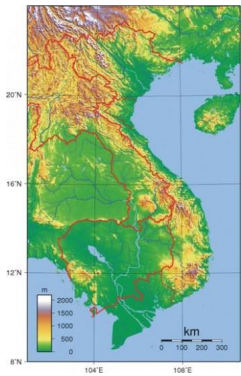
Phong thuỵ: Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: Tr n Thanh V n

Chúa Nhật, 21 Tháng 11 Năm 2010 06:49

dân tộc”  i đang đàn áp và h y di t người T y T ng, đ p phá chùa chi n đ n m c người đ i diện cho Đ o Ph t và là linh h n của dân tộc T ng là Đ c Đa Lai Lạt Ma ph i đi  u vong, việc đ c đ  khi n  n Đ  và các quốc gia T y   không thể làm ng  và đang ở bên dân tộc T ng. Đi u đ  c ng c  nghĩa là Nhà nước Trung C ng s  không th  đ t được cái h  mu n (T y T ng).

C n   Việt Nam chúng ta? L ch s  b n ng n năm của nước ta là  ch s  ch ng ngo i xâm. “Ngo i xâm” đ y là ch  gi c Ph  ng B c, b i v  Ph  ng Đ ng, Ph  ng T y và Ph  ng Nam g n nh  không c . H n hai ng n năm qua thì gi c ngo i xâm đ  b  ch  đích danh nh ng nh ng nhân vật c  th  nh  Tri u Đ , M  Vi n, Cao Bi n... B i th  ta r t c n bi t t i sao h  quy t chi m nước ta và tại sao h  không th  chi m n i?

Đ a m ch Việt Nam: Khúc quan trọng trong đ a m ch toàn c u

Trong quá trình đ a ki n t o v  trái đất, c  nh ng n p g p  n tạo ra dãy núi cao đ ng vai trò đ  ng kinh m ch tr ng y u xuyên qua nhi u quốc gia nh  ph n trên đ  phân tích. Sau T y T ng, V n Nam, thì đ ng b ng B c B  nước ta là ph n rất quan trọng của mạch đ t này (đ c Đ i đ a m ch quốc gia). D y Hymalaya ch y vòng vào nh  hình con r ng  n, đ n đ n nước ta là d y Hoàng Liên S n v i đ nh Phan Xi Pan cao 3143m, đến Việt Trì m ch đ t  n xu ng, t a ra và qua sông Đ    xuất hiện c m Ba V  cao 1226m, điểm nh n c a THĂNG LONG N I CH  U S NG T . Trước khi Vua Lý Thái T  ch n n i này đ ng Kinh đ  Thăng Long thì người Trung Hoa đ  d m ng  vùng đ t k  b i này và Cao Bi n t u th  ki u t  là m t trong nh ng kết quả tìm kiếm công phu nh t. Theo báo cáo của Cao Bi n, m t người tài gi i g c M n Ch u thì vùng đ t nh  bé này t  h i r t nhi u linh khí đ t tr i và s n sinh ra nhi u hi n t i,  ng ta tìm th y 632 huy t ch nh, huy t phát đ  và 1617 huyết bàng, huy t phát quan, n n m t m t  ng ta theo  nh vua Đường Y T ng y m phá các b u huy t đ  tiêu diệt hi n t i c a nước ta, m t khác  ng ta hi u giá trị của vùng đ t này, nên đ  xây thành Đ i La, m u đ  th c hi n m ng bá v  ng và đ  b  vua Đ  ng tr  t i.  m m u y m huy t Th ng Long ch a bao giờ ng i ngh  trong đ u các nhà c m quy n Trung Hoa và hành đ ng th  b o ngày 11/9/1955 mà t i v  tình ch ng ki n c  làm cho h  th n tr ng h n.

Hiện nay h  bi t không th  ngang nhiên đ  b  vào Th  đ , h  đi vòng vào t  ph ia T y qua L o, qua Cam pu chia và h  đang chi m Bauxite T y nguyên, c n t i Trung tâm Th  đ , h  đang nh  bàn tay n o phá Th  đ  c a ta? Tinh ý, chúng ta s  bi t.

Đ a m ch Việt Nam: Vùng Bi n Đ ng, y t h u c a Đ ng Nam  

Không phải ngẫu nhiên vô cớ mà trên vñnh Bc Bc rñng lñn cñ a chúng ta còn có vñnh Hñ Long bao gñm 1969 hòn đñ o lñn nhñ , ngay sát Cñng Vân Đñn lñi có vñnh Bái Tñ Long, và ngoài khñi xa cñ a Hñi Phòng có đñ o Bñch Long Vñ, ngoài ra còn có nhiñ u đñ o có tên liên quan đñn Rñng nhñ Hòn Rñng, Long Châu, thôn Cái Rñng..., cái tên Long liên quan đñn phñn đuôi cñ a con Rñng lñn xòe ra ã đñng bñng Bc Bc , đi xuñng nñc ã Cñng Vân Đñn và kñt thúc ã đñđñi đñng thuñc vñnh Mindanao, Philippines. Có lñ đây cũng chính là cái chñt trñng yñu khñn Trung Quñc quyñt tâm xây đñng lñc lñng hñi quân hùng mñnh và ngang nhiên công bñ đñng lñi bò chín đñn trên Bñn Đông vào tháng 5/2009, vì phñm trñc tiñp đñn 5 quñc gia Đông Nam Á và nñn an ninh cñ thñ giñi. Đây là sñn phñm kñ thñ a cñ a chính quyñn Quñc dân Đñng tñ năm 1947, điñu đó cũng cho thñy thñi nào cũng vñy, mñu đñ bá quyñn cñ a chính quyñn nhà nñc Trung Quñc không thay đñi. Chñc hñn lúc này không chñ các nñc Viñt Nam, Philippines, Brunei, Indonesia và Malaysia ý thñc đñc đñng lñi bò này vì phñm đñn chñ quyñn cñ a mình, mà gñn nhñ cñ thñ giñi đã nhñn ra mñu đñ chiñm cñ con Rñng lñn nhñt thñ giñi cñ a nhà nñc Trung Hoa, bñi vì chiñm cñ đñc cái yñt hñu này là hñ chiñm đñc cñ Châu Á và mñt khi chiñm đñc Châu Á rñi thì bñc đi tiñp sñ ra sao? Thñ giñi, trong đó có Mñ, Nhñt, ãn Đñ và các nñc Châu Âu có đñ cho hñ làm điñu đó không ?

Đñ a mñch Viñt Nam: Cñu trúc Âm Đñng hoàn chñnh

Đñng bñng Bc Bc là cái nñi đñu tiên cñ a Nhà nñc Văn Lang, nhñng hình chñ S cñ a Con Rñng đñt nñc Viñt Nam ngày nay đã tñ o nên mñt thñ cân bñng Âm Đñng rñt hoàn chñnh. Nhñ sñ ví von cñ a nhà thñ Xuân Diñu, thì Đñt nñc ta nhñ mñt con tàu / Mũi thuyñn ta đó mũi Cà Mau.

Núi chñu sông tñ Thăng Long theo hình thñ Âm Đñng

Điñu đó cho thñy tñ mñy ngàn năm trñc cái nñi đñng Bñng Bc Bc đã vñng nhñ bàn thñch, tñ thñ kñ XVI trñ lñi đây, khi đñt nñc đã phát triñ xuñng phía Nam thì con thuyñn đñt nñc đã đñ tñ cách rñ sóng ra khñi và điñu đó cũng cho thñy đã là con thuyñn thì các phñn mũi thuyñn, thân thuyñn và đuôi thuyñn không thñ tách rñi nhau. Bñi vñy hñn lúc nào hñt, chúng ta cñn ý thñc đñc sñ sñng còn cñ a vñn mñnh đñt nñc, đñ xác đñnh thái đñ và hành đñng cñ a mình.

Lñi kñt

Đñ kñt thúc bài viñt, tôi muñn quay lñi nhñng dòng mñ đñu, rñng tôi không có chút năng khñu nào trong nhñng vñn đñ kinh tñ, xã hñi và an ninh chính trñ, nhñng do nghñ nghiñp và do sñ phñn, tôi đã có đñp hiñu rñt sâu vào cñt lõi cñ a vñn đñ kinh tñ và chính trñ trong mñi quan hñ vñi Trung Cñng hiñn nay. Bñi vñy tôi muñn khuyên tñt cñ mñi ngñi, nhñt là các vñ sinh ra sau tôi và chñ a có đñp trñi nghiñm nhñ tôi, là hãy tñnh táo đñ thoát ra khñi cñi u mê cñ a sñ hoang tñng trong mñi quan hñ vñi Trung Cñng. Cha ông ta đã trñi qua hàng ngàn năm mñi đñ a ra đñc lñi dñy bñ o và bñn thân tôi phñi trñi qua hñn 55 năm đñ chiêm nghiñm và thñm nhuñn lñi dñy bñ o cñ a cha ông.

Tôi biñt, lúc này đã có rñt nhiñ u ngñi suy nghĩ nhñ tôi hoñc sâu sñc hñn tôi, nhñng vñn còn khá đồng ngñi đang lñm lñn và ão tñng, không ít ngñi còn rñt sñ vĩa ngñi bñn lñn vĩ đñi Trung Hoa, tôi không trách hñ vì đôi lúc chính tôi cũng tin ã hñ và nñ sñ hñ lñm. Nhñng xin mñi ngñi

Phong thu y: Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: Tr n Thanh Vân

Chúa Nhật, 21 Tháng 11 Năm 2010 06:49

hãy bình tâm và suy ng m xem cái gì t o nên s c m nh c a h và cái gì đang gi t ch t s c m nh đó?

Đông dân là m t s c m nh

Đúng v y, ngày tôi đang h c Th ng H i thì Trung C ng m i xây xong c u Tr ng Giang, h r t t hào nói r ng, ch c n toàn dân Trung Hoa, m i ng i t t ki m m t cái bánh bao là đ xây m t cái c u Tr ng Giang. Đó là m t vi c làm t t.

Trong th v n h 2008 B c Kinh, h xây d ng Sân v n đ ng T Chim đ c đáo h t 432 tri u USD, n u chia cho 1,3 t dân thì h ph i c t xén c a m i ng i 0,32 USD, vi c đó có v cũng v n t t.

H n nay h đang làm nhi u vi c ghê g m h n nh xây d ng đ i hàng không m u h m trên Bi n Đông và các căn c h i quân... tôi nghĩ h cũng s làm đ c đ đ a n t chúng ta và các n c trong vùng. Có đ i u, m t th m h a đông dân mà Nhà n c không vì dân thì Nhà n c s kh n đ n. Có ai bi t r ng trên đ t n c Trung Hoa vĩ đ i đang có 200 tri u ng i s ng lang thang không nhà c a và đ c bi t h th ng băng đ ng Mafia h u h t các thành ph l n nh Th m Quy n, Th ng H i, Qu ng Châu... đang chia c t quy n l c c a đ t n c h hay không? Vi c t y tr i này thi t nghĩ cũng không c n nhi u l i và chính là vi c c a các nhà chi n l c.

V y thì m i n l c c a h có th có m t k t thúc có h u hay không?